

Lars Barfoeds grundlovstale

Taler	Dato	Sted
Lars Barfoed Formand for Det Konservative Folkeparti	5. juni 2013	–

I Kr. Himmelfartsferien havde jeg i Berlin og på vejen dertil to stærke oplevelser, der sammen indrammer meget af det, som Grundlovsdag handler om. Dels om fædrelandskærlighed og ønsket om et frit Danmark. Dels om vores demokrati og ytringsfrihed.

På vej til Berlin kørte vi til Dybbøl Banke. Her led Danmark et svigende og ulykkeligt nederlag til tyskerne i 1864. Men trods nederlaget er legenden om de danske soldaters tapre og heltedige indsats ved Dybbøl Banke blevet et nationalt symbol på vores stærke forsvarsvilje. Det har næret vores kærlighed til Danmark.

”Vi elsker vort land”, som vi synger til Skt. Hans. Vi er stolte af at være danske. Og vi ønsker at bevare et selvstændigt og stærkt Danmark.

Det Konservative Folkeparti har altid stået for et stærkt forsvar, der kan bidrage til at sikre vores frihed. Det gør vi fortsat.

I Anden Verdenskrig var det de danske frihedskæmpere og danskere i allieret tjeneste, der måtte yde den ultimative indsats i forsvaret for vores land og vores frihedsrettigheder. Det skal de altid hædres og æres for.

Desværre brændte Frihedsmuseet for nylig. Heldigvis tog museumsgenstandene ikke skade. Men bygningen står ikke til at redde. Mit forslag er, at vi bruger den triste hændelse til at gøre noget ekstraordinært for Frihedsmuseet.

For det første skal vi etablere nogle flotte rammer. Udskriv en arkitektkonkurrence, og vælg det bedste og smukkeste projekt. Det ville give stedet den storhed og anerkendelse, som det fortjener.

Vi bør udvikle Frihedsmuseet og udvide fortællingen til at omfatte flere facetter af frihedskampen. Man kunne inddrage de danske søfolk, der meldte sig til allierede krigstjeneste. Eller hjælpen til jøderne. Der er mange emner at tage fat på.

Vi skal også tilføre ekstra ressourcer til museet. Det skal løfte en større opgave i forhold til undervisning af de unge. Mange unge mennesker kender slet ikke til frihedskampen og den betydning, som den fik for det samfund og især det Europa, vi lever i dag. Og de kender ikke til Anden Verdenskrig. Derfor bør Frihedsmuseet samtidig være et videntcenter om Anden Verdenskrig. Det vil sætte frihedskampen i perspektiv og gøre museet mere interessant at besøge.

Men frihed skal ikke låses inde i en udstilling på et museum. Frihed er noget, vi skal kæmpe for.

Det gør vores soldater den dag i dag. De yder en prisværdig og modig indsats i kampen for frihed. Og somme tider betaler de den ultimative pris i form af deres liv.

Derfor har det – mere end noget andet – betydning, hvordan befolkningens opbakning er til den linje, der bliver lagt i forsvarspolitikken. Det handler nemlig i sidste ende om soldaternes sikkerhed.

Vores unge mænd og kvinder, der trækker i uniformen, skal vide, at der er et bredt flertal i folketinget, som støtter dem. At kursen i forsvarspolitikken ikke er en slingrekurs. Det sikrer stabilitet og et solidt forankret politisk mandat til forsvaret.

Derfor lovede jeg i en tale til veteranerne på Christiansborg Slotsplads i efteråret, at Det Konservative Folkeparti ville sikre hjemvendte soldater anerkendelse og behandling for posttraumatisk stress, uanset hvor lang tid efter

aktiv tjeneste, det bliver konstateret. Det har vi nu fået gennemført.

Men ved I hvad. Vi har nu fået en socialdemokratisk forsvarsminister, der er så optaget af hans egen idé om at nedlægge Forsvarskommandoen og svække forsvarschefens beføjelser, at han har tilsidesat al tradition og godt politisk samarbejde om forsvaret hen over midten i dansk politik.

Forsvarsministeren er i stedet gået til militærnægterne i Enhedslisten. Sammen har de lavet en aftale, der helt fundamentalt ændrer ledelsesstrukturen i det danske forsvar. De nedlægger Forsvarskommandoen. De tager beføjelser fra Forsvarschefen. Og de svigter de danske soldater.

Det gennemtrumfer forsvarsministeren på trods af advarsler fra både soldaternes og officerernes organisationer. Det er deres sikkerhed, det handler om. De er ikke trygge ved, at forsvarspolitikken skal styres af de revolutionære kræfter i Enhedslistens hovedbestyrelse. Jeg deler deres bekymring.

Helt ærligt. Enhedslistefolkene vil opløse forsvaret – og i øvrigt også politiet. De mener – ifølge deres politiske program – at både politiet og forsvaret er kapitalens håndlangere. De vil melde Danmark ud af NATO. Hvordan kan regeringen overlade styringen af det danske forsvar til dem?

Der er nogle helt fundamentale ting i det danske samfund, som man ikke kan overlade til Enhedslisten. De skal holde fingrene fra vores forsvar, vores politi og vores penge.

Efter besøget på Dybbøl Banke kørte vi til Berlin. Byen er symbolet på det genforenede Europa og rummer mange minder om årtiers undertrykkelse af menneskers frihed. Først under nazisterne. Derefter kommunisterne.

Lørdag i Kr. Himmelfartsferien stod vi ved den gamle grænseovergang – Check Point Charlie. Her står der rester af Berlinmuren. Og man kan se fotos og læse beretninger om de mange flugtforsøg. Det er gribende at se. Ufatteligt, at en så massiv undertrykkelse af menneskers basale rettigheder kunne finde sted, for så få år siden, så tæt på Danmark.

Det viser, at de politiske frihedsrettigheder bestemt ikke er en selvfølge. Der er mennesker, som er brutale nok til at sætte systemet før borgerne.

Heldigvis har vi i Danmark en stærk tradition for demokrati og respekt for de politiske frihedsrettigheder. Men uden sammenligning i øvrigt lurer tendensen til at sætte systemet før borgerne også i Danmark. Det er en tendens, Det Konservative Folkeparti altid vil kæmpe imod. Både staten og markedet skal være til for borgerne – ikke omvendt.

Lad mig nævne nogle meget konkrete eksempler på, hvordan man i dagens Danmark sætter systemet før borgerne.

Der er efterhånden mange – og skræmmende – eksempler på, at skattevæsenet opfører sig som en stat i staten. De tilsidesætter almindelig rimelighed og retssikkerhedsmæssige principper.

Skattevæsenet har i dag langt videre beføjelser end politiet. De kan rask væk forlange teledata, rejseoplysninger og mange andre personfølsomme oplysninger. Til sammenligning skal Politiet først have en kendelse fra retten – og så kan det i øvrigt kun ske ved forbrydelser til 6 års fængsel eller derover.

På trods af Grundlovens ord om boligens ukrænkelighed, kan skattevæsenet troppe op i din have på uanmeldt besøg.

Vi har set eksempler på, at skattevæsenet har truet borgere med nye krav, hvis de ikke accepterede deres vurderinger.

Vi har set eksempler på, at skattevæsenet fratager borgerne retten til at forsvare sig med en sagkyndig. De indefryser ganske enkelt offerets betaling til advokaten.

Og vi har set et meget omtalt eksempel på vidt forskellige afgørelser i identiske sager. Den ene blev frikendt – den anden fik fængselsstraf. Det er helt uholdbart

Sagen rejser det meget principielle spørgsmål, om skattevæsenet er i stand til at sikre lighed for loven. Hvis skattevæsenet har anlagt en uens tilgang til sagerne, strider det mod Grundloven. Så er skattevæsenet blevet til et uvæsen.

Jeg mener, at det er nødvendigt at styrke borgerne og virksomhederne overfor skattevæsenet. Der skal mere retfærdighed, proportionalitet og ligeværdighed ind i systemet.

Vi oplever også, at landmændene for tiden bliver trynet. Det er uværdigt over for landbruget, sådan som regeringen tumler rundt med ugyldige vandplaner og manglende godkendelse af randzoneimplementering. Man kan altså ikke bare tage folks jord – uden lovgivningen er på plads og uden økonomisk kompensation.

Meget aktuelt oplever vi, hvordan systemtankegangen præger forhandlingerne om fremtidens folkeskole.

Det Konservative Folkeparti deltager i skoleforhandlingerne med det mål, at styrke de faglige kompetencer og dannelsen hos eleverne samt sikre mere ro i timerne og respekt for lærerne. Men vi vil ikke være med til at indføre heldagsskolen og gøre skoledagen unødigt lang for børnene.

Skal vi have heldagsskoler eller skal vores børn have tid til familie og fritid?

For mig er det afgørende, at staten ikke bestemmer familiernes hverdag. Derfor skal børn ikke gå i skole længere end højst nødvendigt.

Det er da besynderligt, at nogle har den ambition, at børn skal være så længe på skolen som muligt. Det kan da ikke være et mål i sig selv.

Jeg har den ambition, at børn skal lære så meget som muligt i skolen. Det må i sidste ende være det, som det handler om.

Lige nu er stridens kerne, om børn skal tvinges til at blive flere timer på skolen og deltage i obligatorisk lektiecafe.

For at mane enhver misforståelse i jorden, så lad mig slå Det Konservative Folkepartis position fast. Det skal være obligatorisk for skolerne at tilbyde lektiehjælp. Så langt kan vi godt blive enige. Men det skal være et tilbud til børnene og ikke et diktat. Det skal være frivilligt, om børnene vil lave lektier på skolen eller hjemme i familien. Nogle har brug hjælp til lektier – andre børn har ikke. Det kan man ikke putte ind i tvungne rammer fra Christiansborg.

Det Konservative Folkeparti kommer ikke til at støtte indførelsen af heldagsskolen. Vi støtter ikke, at staten skal råde over familiernes og børnenes fritid. Det er ikke taktik og spin. Det er ren ideologi. Det er hjerteblod for Det Konservative Folkeparti. Det må være den enkelte familie, som selv bestemmer.

En af de vigtigste rettigheder i Grundloven er ytringsfriheden. Juridisk er der næsten ingen grænser for, hvad man må sige. Men den ret skal man behandle med respekt.

Jeg synes, det er manglende respekt og mangel på god omgangstone, at vi i sidste uge i store avisannoncer kunne se vores medborgere – børn, unge og ældre – det kan være naboer, familie eller venner – blive hængt ud ved navns nævnelse som mistænkt terrorist.

Kig jer omkring, kig godt på sidemanden. Synes I det ville være i orden, hvis de pludseligt helt uskyldigt stod på en liste mistænkt for terrorisme. Jeg tror, de fleste vil give mig ret i, at det ikke er i orden. Det er respektløst over for vores medmennesker. Det er misbrug af Grundlovens værdifulde frihedsrettigheder.

Når man så samtidig skal høre den ene selverklærede ekspert i politisk kommunikation efter den anden omtale det som smart markedsføring og godt spin, så synes jeg ærligt talt grænsen er nået. Skal respektløshed for andre mennesker nu gøres til en gimmick, man høster ros for.

Selvfølgelig er det forkert, at vi som land er tvunget til at give statsborgerskab til en person, som Politiets Efterretningstjeneste tilsyneladende anser for at være potentiel terrorist. Men så må vi rejse spørgsmålet om ændring af den FN-konvention, der forpligter os til det på rette sted. På et ordentligt grundlag og på en anstændig måde. Det har Det Konservative Folkeparti stillet forslag om, at Danmark skal gøre. Men et flertal i Folketinget afviste det.

Vi har det godt i Danmark. Og vi har en god Grundlov.

På trods af den økonomiske krise, så er vi et lykkeligt folkefærd. Vi lever et i fantastisk land. Danmark er smukt, fredfuldt og rigt. Vi har masser at bygge videre på. Vi skal nok klare de økonomiske udfordringer – selv om det kræver en anden kurs i den økonomiske politik.

Der er to måder at anskue nutiden og dens muligheder på:

Optimisten mener, vi lever i den bedste af alle tider. Pessimisten frygter, at det er sandt.

Jeg er optimist. Og jeg frygter ikke for fremtiden. Tværtimod. Jeg er sikker på, at vi går mod bedre tider. Men det kræver selvfølgelig, at vi sætter os nogle mål og arbejder på det.

Tak for ordet. Og god Grundlovsdag.

Kilde

Manuskript tilsendt fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Anden Verdenskrig, Den anden slesvigske krig 1864, Den kolde Krig 1946-1989, Det Konservative Folkeparti, Grundlovstale

Relateret

Lars Løkke Rasmussens grundlovstale
5. juni 2013

Kristian Thulesen Dahls grundlovstale
5. juni 2013

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/lars-barfoeds-grundlovstale-2013>